

**KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING**

DOM

2018-01-24

Meddelad i Jönköping

Mål nr 160-17

KLAGANDE

Socialnämnden i Ronneby kommun

MOTPART

Migrationsverket

Enheten för statlig ersättning för asylsökande i Alvesta

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Växjö:s dom den 28 december 2016 i mål nr 1049-16,
se bilaga A

SAKEN

Ersättning enligt förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asyl-
sökande m.fl. (asylersättningsförordningen)

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten avslår överklagandet.

Postadress
Box 2203
550 02 Jönköping

Besöksadress
Slottsgatan 5

Telefon
036-15 68 00 (vx)
E-post: kammarrattenijonkoping@dom.se
www.kammarrattenijonkoping.domstol.se

Telefax
036-16 19 68

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:00

YRKANDEN M.M.

Socialnämnden i Ronneby kommun yrkar att kammarrätten tillerkänner nämnden ytterligare ersättning med 33 709 kr avseende de tre barn som är familjehemsplacerade hos släktingar som bor i Migrationsverkets boende. Till stöd för sin talan anför nämnden i huvudsak följande.

Kommunen har anvisats de tre barnen och socialnämnden har utifrån en individuell bedömning placerat dem hos släktingar som själva är asylsökande. Nämnden ansvarar för de familjehemsplacerade barnens försörjning och har därför betalat ut omkostnadsersättning enligt Sveriges Kommuner och Landstings rekommendationer. Ingen omkostnadsersättning har betalats ut för boendekostnad och barnens egna inkomster, t.ex. LMA-ersättning, har dragits av omkostnadsersättningen. Nämnden har därmed behandlat barnen och deras familjehem på samma sätt som andra barn som är placerade i hem hos släktingar.

Högsta förvaltningsdomstolen har i flera domar (mål nr 3303-12 m.fl.) slagit fast att i det ansvar som en kommun har för att den som tas emot i ett familjehem får en god vård, ligger ett ansvar för att täcka samtliga kostnader som är förbundna med vården. Detta innebär att de omkostnadsersättningar som lämnats till ett familjehem utifrån rekommendationerna i Sveriges Kommuner och Landstings cirkulär utgör kostnader för vården i familjehemmet.

Det finns inte några skäl till varför den princip Högsta förvaltningsdomstolen slagit fast inte skulle gälla också för ensamkommande barn som är placerade hos släktingar eller andra närstående. Släktingarna har inget försörjningsansvar för det ensamkommande barnet utan ansvaret vilar på socialnämnden. Däremot har familjerna merkostnader för barnet. Nämnden har i de aktuella ärendena följt Sveriges Kommuner och Landstings rekommendationer om storleken på familjehemsersättningen. Familjehemmen har fått

samma ersättning för de placerade barnens försörjning som andra släkting-familjehem.

Migrationsverket motsätter sig bifall till Socialnämnden överklagande. Verket anför bl.a. följande. Samtliga barn som är föremål för överklagandet har varit asylsökande och omfattas av lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl., LMA. Ronneby kommun har åberopat ett antal HFD-domar. Dessa domar avser ersättning för kostnader för familjehemsplacerade ensamkommande barn med uppehållstillstånd som kommunplacerats och folkbokförts och som således inte omfattas av LMA. Domarna kan inte anses tillämpliga i detta ärende, som gäller ett asylsökande ensamkommande barn. Vidare saknar domarna relevans i det aktuella ärendet då barnen inte varit placerade i annat hem än barnets eget enligt bestämmelserna i socialtjänstlagen (2001:453).

Migrationsverkets uppgift är att pröva frågor enligt LMA, vilket verket har gjort för de aktuella barnen. De har erhållit dagersättning för de återsökta tidsperioderna och ett av barnen har erhållit särskilt bidrag. Att kommunen gör avdrag för lämnade ersättningar enligt LMA saknar relevans. Den omständigheten att en kommun beviljar bistånd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen till en asylsökande som omfattas av LMA, för sådant som ska bedömas och lämnas enligt den lagen, är felaktigt och innebär att utbetalat bistånd strider mot LMA.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan i förening med att de som bor i Migrationsverkets boenden inte har några kostnader för boende eller några merkostnader som normalt föreligger när man tar emot barn för vård i annat hem än barnets eget och att kostnader för barnens livsföring försäkras i och med bestämmelserna i LMA saknas det förutsättning för att bevilja ersättning i enlighet med 7 § asylerättningsförordningen.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

I målet är fråga om kommunen har rätt till ersättning för kostnader för vård och boende avseende tre ensamkommande barn som har placerats tillfälligt hos släktingar som bor på Migrationsverkets anläggningsboenden. Barnen är asylsökande och har placerats hos anhöriga i avvaktan på att dessa utreds som familjehem.

Av 7 § första stycket asylersättningsförordningen framgår att en kommun har rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket LMA. Ersättning lämnas för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga, under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas. Ersättning lämnas också för vård av den som fyllt 18 men inte 21 år, om vården påbörjats före 18 års ålder.

Kammarrättens bedömning

De tre ensamkommande barnen målet gäller är asylsökande och omfattas därmed av 1 § första stycket LMA. Det innebär, enligt paragrafens tredje stycke, att barnen inte har rätt till bistånd enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen för förmåner av motsvarande karaktär. Barnens behov tillgodoses i stället av Migrationsverket genom bistånd enligt LMA för sin dagliga livsföring.

Barnen är vidare placerade hos släktingar som bor i Migrationsverkets förläggningar och som själva är asylsökande. Barnen är då inte placerade i något sådant hem som avses i 6 kap. 1 § socialtjänstlagen och placeringarna utgör därmed inte sådan vård i annat hem än barnens eget som ges med stöd av socialtjänstlagen.

Med hänsyn till att Migrationsverket ansvarar för att tillgodose behoven av bistånd hos de tre ensamkommande barnen och då de kostnader som kommunen haft för vård av barnen inte avser vård i annat hem än barnens eget, saknar kommunen rätt att hos verket återsöka vad den betalat ut i omkostnadsersättningar till de temporära hemmen. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Kammarrättsråden	(ordförande),	(referent)
och	har deltagit i avgörandet.	

Föredragande jurist:

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I VÄXJÖ****DOM**
2016-12-28
Meddelad i
VäxjöMål nr
1049-16**KLAGANDE**Socialnämnden, Ronneby kommun
372 80 Ronneby**MOTPART**Migrationsverket
Enheten för statlig ersättning för asylsökande i Alvesta
Box 98
342 21 Alvesta**ÖVERKLAGAT BESLUT**

Migrationsverkets beslut den 29 februari 2016

SAKEN

Ersättning för vård av barn i annat hem än barnets eget enligt förordningen (2002:1118) om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen)

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller överklagandet på så sätt att socialnämnden i Ronneby kommun tillerkänns rätt till statlig ersättning för asylsökande med ytterligare 8 874 kr.

Förvaltningsrätten avslår överklagandet i övrigt.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 42 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-56 02 00 E-post: forvaltningsrattenivaxjo@dom.se www.forvaltningsrattenivaxjo.domstol.se	0470-255 02	måndag – fredag 08:00-16:00

YRKANDEN M.M.

Genom det överklagade beslutet avslag Migrationsverket, såvitt här avser, socialnämndens ansökan om statlig ersättning för vård och boende enligt förordningen om statlig ersättning för asylsökande m.fl. (asylersättningsförordningen) för sex barn med 55 903 kr. Som skäl för beslutet angavs bl.a. följande. Kostnader om 13 320 kr avslås då det underlag som bifogats ansökan gäller annan period än den ansökan avsåg. Kostnader för möbler om 8 874 kr är inte en kostnad som bör ersättas enligt 7 § asylersättningsförordningen då de aktuella barnen hade rätt till bistånd i form av dagersättning och eventuellt särskilt bidrag enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande (LMA). Omkostnadsersättning till familjehem om 33 709 kr avser familjer bosatta på Migrationsverkets asylboenden, varför kommunen inte har några kostnader för boendet för dessa barn, vidare betalar Migrationsverket ut dagersättning och särskilt bidrag. Även den ersättning som betalas ut till kommunen för utredningskostnader ska täcka fortlöpande kostnader till följd av att ett barn placeras för vård och boende.

Socialnämnden yrkar att ersättning ska beviljas enligt ansökan och anför bl.a. följande. Underlag som styrker kostnader under den period som ansökan avser bifogas överklagandet. Socialnämnden har avseende två av barnen beviljats omkostnadsersättning enligt schablon till familjehemmet. Nämnden har därutöver haft kostnader i form av omkostnadsersättning för specifika kostnader avseende inköp av möbler. De senare kostnaderna har utbetalats i form av pengar till familjehemmet och har inte gått till barnen. Den schablonersättning som betalats ut till familjehemmet avser också kostnader som kan täckas av bistånd enligt LMA såsom mat och kläder. Det kan inte vara formen för biståndet som avgör om kostnaden omfattas av 7 § asylersättningsförordningen.

Socialnämnden är ansvarig för familjehemsplacerade barns försörjning och har därför betalat ut omkostnadsersättning enligt Sveriges Kommuner och Landstings rekommendationer för de barn som familjehemsplacerats hos släktingar som själva är asylsökande och bor på Migrationsverkets boende. Ingen omkostnadsersättning har betalats ut för boendekostnader och barnens egna inkomster såsom dagersättning enligt LMA har dragits av. Socialnämnden har behandlat dessa barn på samma sätt som andra barn som familjehemsplaceras hos släktingar.

Migrationsverket, som efter omprövning beviljat socialnämnden ytterligare ersättning avseende de kostnader som tidigare inte ansågs styrkta, anser att överklagandet inte ska bifallas och anför bl.a. följande. Formen för utbetalning påverkar inte rätten till ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen utan det som påverkar är huruvida de kostnader som återsöks har beviljats enligt 4 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453, SoL). Kostnader som beviljas enligt 4 kap. 1 § SoL kan komma att avslås under förutsättning att den återsökta kostnaden hade kunnat beviljas enligt bestämmelserna i LMA.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 7 § första stycket asylersättningsförordningen har en kommun rätt till ersättning för kostnader för vård av barn under 18 år i ett annat hem än barnets eget, om barnet omfattas av 1 § första stycket LMA. Ersättning lämnas för vård som ges med stöd av socialtjänstlagen eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga under den tid som barnets ansökan om uppehållstillstånd prövas. Om ansökan om uppehållstillstånd avslås och ett beslut om avvisning eller utvisning ska verkställas lämnas ersättning också för vård under tiden fram till dess barnet lämnar landet. Ersättning lämnas också för vård av den som fyllt 18 men inte 21 år, om vården påbörjats före 18 års ålder.

En utlänning som omfattas av LMA och som saknar egna medel har rätt till bistånd för sin dagliga livsföring (dagersättning). Dagersättningen ska enligt 5 § förordningen (1994:361) om mottagande av asylsökande m.fl. (FMA) täcka kostnader för livsmedel, kläder och skor, fritidsaktiviteter, hygienartiklar och andra förbrukningsvaror. Dagersättningen ska även täcka utgifter för hälso- och sjukvård, tandvård samt läkemedel om inte annat följer av förordningen (1994:362) om vårdavgifter m.m. för vissa utlänningar.

Föreligger annat angeläget behov har utlänningen rätt till särskilt bistånd för det (särskilt bidrag) enligt 18 § LMA. Särskilt bidrag lämnas enligt 7 § FMA för kostnader som uppstår på grund av ett särskilt behov. Det särskilda bidraget får avse kostnader som är nödvändiga för en dräglig livsföring t.ex. kostnader för vinterkläder, glasögon, kosttillskott, handikapputrustning och spädbarnsutrustning.

Förvaltningsrättens bedömning

Av 7 § första stycket asylersättningsförordningen framgår inte annat än att det är hela den kostnad, som kommunen haft för vård i familjehem, som ska ersättas. Den omkostnadsersättning som en kommun betalar ut till ett familjehem avser att täcka de merkostnader som en familj som tar emot ett barn för vård drabbas av. Kommunen har anfört att kostnaderna för möbler har utbetalats i form av pengar till familjehemmet och har inte gått till barnen. Att kostnaden för möbler skulle inkluderas i daysättningen eller omfattas av bestämmelsen om särskilt bidrag enligt 7 § FMA vinner inte stöd av förordningens lydelse eller av kammarrättspraxis (jfr Kammarrätten i Göteborgs dom den 11 juli 2016 i mål nr 4068-15). Enligt förvaltningsrättens bedömning har kostnaden för möbler ett sådant direkt samband med barnens vård i familjehem att det är en kostnad för vård i annat hem än barnets eget som ges med stöd av socialtjänstlagen och för vilken ersättning ska lämnas

enligt 7 § asylersättningsförordningen. Överklagandet ska därför bifallas i denna del.

När det gäller de barn som familjehemsplacerats hos släktingar som själva är asylsökande och bor på Migrationsverkets boende framgår av underlaget att barnen beviljats bistånd enligt LMA för sin dagliga livsföring. Familjer som vistas på Migrationsverkets boende kan inte anses vara drabbade av sådana merkostnader som normalt föreligger när man tar emot ett barn för vård. Förvaltningsrätten anser att den omkostnadsersättning som kommunen betalat ut till dessa familjehem inte kan anses som en sådan kostnad för vård av barn i annat hem än barnets eget som grundar rätt till ersättning enligt 7 § asylersättningsförordningen. Överklagandet ska därför avslås i denna del.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1D).

t.f. rådman

Föredragande:

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens beslut ska skriva till Kammarrätten i Jönköping.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.

För att kammarrätten ska kunna ta upp Ert överklagande måste Er skrivelse ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag då Ni fick del av domen/beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att besvärshandlingen kommer in nästa vardag.

Om klaganden är en part som företräder det allmänna, ska överklagandet alltid ha kommit in inom tre veckor från den dag beslut meddelades.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nå för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten framgår av domen/beslutet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Den som vill överklaga kammarrättens avgörande ska skriva till Högsta förvaltningsdomstolen. Skrivelsen ställs alltså till Högsta förvaltningsdomstolen *men ska skickas eller lämnas till kammarrätten*.

Överklagandet ska ha kommit in till kammarrätten *inom tre veckor* från den dag då klaganden fick del av beslutet. Om beslutet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag domstolens beslut meddelades. Tiden för överklagande för det allmänna räknas dock från den dag beslutet meddelades.

Om sista dagen för överklagande infaller på en lördag, söndag eller helgdag, midsommar-, jul- eller nyårsafton, räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

För att ett överklagande ska kunna tas upp i Högsta förvaltningsdomstolen krävs att *prövningstillstånd* meddelas. Högsta förvaltningsdomstolen lämnar prövningstillstånd om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller om det finns synnerliga skäl till sådan prövning, såsom att det finns grund för resning eller att målets utgång i kammarrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Om prövningstillstånd inte meddelas står kammarrättens beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till Högsta förvaltningsdomstolen varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla följande uppgifter;

1. den klagandes namn, person-/organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Dessutom ska adress och telefonnummer till arbetsplatsen och eventuell annan plats där klaganden kan nås för delgivning lämnas om dessa uppgifter inte tidigare uppgetts i målet. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras är det viktigt att anmälan snarast görs till Högsta förvaltningsdomstolen
2. det beslut som överklagas med uppgift om kammarrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet
3. de skäl som klaganden vill åberopa för sin begäran om att få prövningstillstånd
4. den ändring av kammarrättens beslut som klaganden vill få till stånd och skälen för detta
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.